

مقطع تحصیلی: کاردانی ■ کارشناسی □ رشته: روابط عمومی ترم: اول سال تحصیلی: 1398-1399
نام درس: حقوق فرهنگ و رسانه نام و نام خانوادگی مدرس: محمد جواد رازقی
آدرس email مدرس: mohamad.j630@yahoo.com تلفن همراه مدرس: 09211819376

جزوه درس: حقوق فرهنگ و رسانه مربوط به هفته : نه □ دهم □ یازدهم □ دوازدهم □ سیزدهم ■
text: دارد □ ندارد ■ voice: دارد □ ندارد ■ power point: دارد □ ندارد ■
تلفن همراه مدیر گروه :

دو عامل متمایز کننده دولت از سایر گروه های اجتماعی:

1- ساختار سازمانی دولت

2- وسعت روابط و همبستگی های اجتماعی

ساختار سازمانی دولت:

-سیستم کار و تقسیم کار میان روسا در هر 3 قوه و نهادها و سازمان های دیگر

-وجود سیستم پیشرفته ضمانت اجراء، الزام به اجرای قوانین و اجرای مجازات در صورت تخلف

-استفاده انحصاری از قوه مجریه که مخصوص دولت است

وسعت روابط و همبستگی های اجتماعی:

در صورت تعارض میان منافع دولت با گروه های اجتماعی دیگر منافع دولت به دلیل همبستگی های اجتماعی

گسترده بر منافع سایر گروه ها ترجیح داده می شود ولی همبستگی گروه های اجتماعی بیشتر است

قوه مجریه: رئیس جمهور، وزراء، اجزای قوانین مصوب مجلس

قوه مرکزی: براساس حقوق اداری دو قوه برای اداره کشور وجود دارد. قوه مرکزی و قوای محلی قوه

مرکزی متشکل از سازمانهای اداری و مقامات اداره کننده آنهاست. قوای محلی شوراها هستند که به وسیله

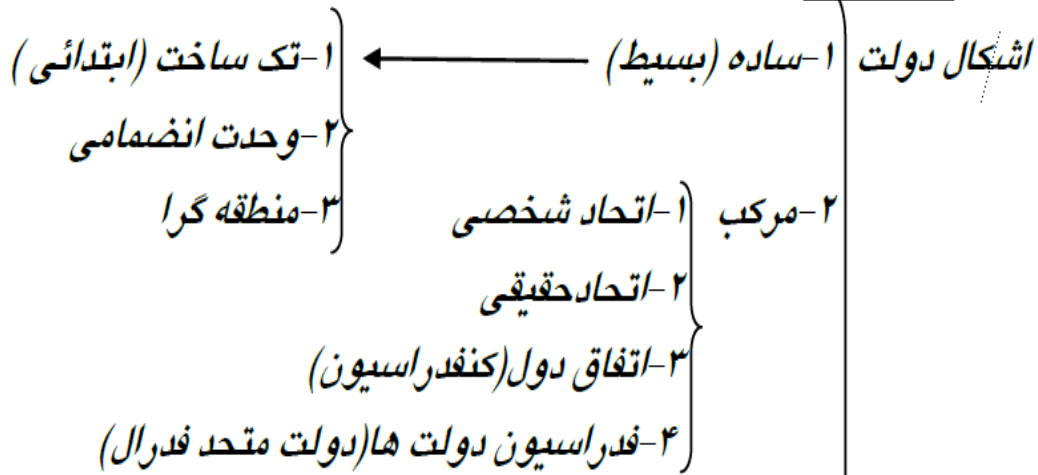
مردم انتخاب می شوند.

مشروعیت: باور داشتن - مقبولیت عمومی

معنای فقهی = منطبق بر شرع بودن

معنای سیاسی = برحق بودن

معنای اصطلاحی = باور اکثریت و تلقی اکثر اعضا جامعه در مورد شایستگی قدرت

تک ساخت: دارای یک پایتخت یا مرکز است و کل کشور تحت نظارت آن کنترل میشود. این نوع دولت ها دارای قانون اساسی واحد و قوانین عادی واحد هستند/ مثل ایران. اکثر کشورهای دنیا به این شیوه اداره می شوند.

وحدت انضمامی: قوه قانون گذاری در کشور واحد است اما برخی مناطق صلاحیت برخورداری از قواعد متفاوت را دارند. البته به شرطی که به وحدت اداره سیاسی کشور لطمه وارد نکند مثل انگلستان منطقه گرا: این دولتها دارای نوعی خودگردانی منطقه ای هستند. تشکیل این دولتها راه حلی است که برخی کشورها برای اداره سیاسی مناطق ناهمگون خود بکار گرفته اند این ناهمگونی ناشی از تفاوت های قومی، زبانی، مذهبی و غیره است. به عنوان مثال کردهای شمال عراق دارای خودمختاری منطقه ای هستند. البته قوانین محلی مناطق خود مختار نباید با قوانین وضع شده توسط دولت مرکزی مغایرت داشته باشد

دولت مرکب:

دولتی است که از اتحاد و اجتماع چند دولت به منظور تامین اهداف سیاسی، امنیتی ایدئولوژی سیاسی به وجود می آید و بخشی از حاکمیت سیاسی هر دولت به سازمان مشترکی واگذار می شود تا آن سازمان دولت مرکب را اداره کند.

مثل هلند و لوکزامبورگ از سال 1815 تا 1890

سوئد و نروژ از سال 1815 تا 1950

ویژگی های دولت مرکب:

1- بقای شخصیت حقوقی دولت های عضو

2- بقای حاکمیت دولت های عضو

3- واگذاری تمام یا بخشی از حاکمیت خارجی کشورهای عضو به سازمان مشترک

اتحاد شخصی:

دو دولت مستقل به هم پیوسته و با روء ساي کشورهای متفاوت و برخوردار شدن از رئيس کشور واحد، این نوع اتحاد معمولاً پس از چند سال متلاشی می شود. اتحادیه های شخصی می توانند به چند دلیل به وجود آیند، اعم از تصادف؛ (یک زن که در حال حاضر با پادشاه کشوری ازدواج کرده، خود ملکه سلطنتی کشورش شود، و فرزند او تاج هر دو کشور را به ارث برد) چین با پادشاهی کره ای پادشاهی گوریو، در ۱۳۰۸ تا ۱۳۱۳ (پادشاه چانگسن) در اتحاد شخصی بوده است.

اتحاد حقیقی:

علاوه بر اینکه یک اداره کننده واحد در کشورها حاکم می شود، سازمان یا سازمانهای مشترکی نیز برای اداره کشورها تاسیس می شود.

تلگرام:

@Razeghi1395

ایمیل:

Mohamad.j630@yahoo.com

